Undertecknad såg den 11 ds, ungefär kl. 20,45, c:a 1 ½ km norr om Flottsund under motorbåtsfärd norrut mot Uppsala en s.k. rymdraket.

Föremålet kom över skogsbrynet öster om Fyrisån och gick i riktning ungefär sydöst-nordväst och torde som närmast ha varit oss så nära som 1 km, i plan räknat, och tycktes passera Fyrisån 2 à 3 km norr om vår observationsplats. Höjden vågar jag ej uppskatta, men den var kanske 1000 meter. Kanske höjden var mindre, eftersom föremålet, om det gått på sagda höjd, skulle ha haft dimensioner som varit mycket större än fören på en stor flygmaskin.

Till formen liknade föremålet närmast fören på en flygmaskin, och det hade efter sig en mycket lång svans av rök e.dy, som anslöt sig direkt till föremålet, så att någon övergång knappast märktes.

Hastigheten var mycket stor, större än hos en Mustang, och min observation, från det raketen kom från höger över skogsbrynet tills den försvann framåt till venster, en sträcka av minst en men kanske 2 km eller mera, räckte nog blott 4 à högst 8 sekunder. Hastigheten var således uppskattningsvis 200 à 500 m i sekunden, d.v.s 80 à 180 mil i timman efter denna beräkning.

Raketen var möjligen [illegible] framtill något lysande, bakåt mörkare, och jag observerade först mest den stora svansen, som var 3 à 5 mil så lång som raketen själv och hade en brun-röd färg. Efter en kort stund -- ungefär då föremålet var oss som närmast -- uppdelade sig svansen eller röken närmast raketen i 4 - 5 delar eller strimmor, vilka ej voro helt jämna utan med något varierande färg och tjocklek. (Kanske svansens [illegible] förändrade utseende kan tänkas bero på att raketen nu var på allra närmaste håll och nu syntes mera underifrån, i c:a 45° vinkel.)

För ett ögonblick tittade jag bort åt annat håll och när jag återsåg raketen, hade den kommit ganska långt [illegible] framåt och på andra sidan Fyrisån (till synes över eller på andra sidan Ultuna), och den såg nu annorlunda ut. Den syntes nu som en mycket klart och skarpt, svagt grönaktigt-vit, lysande liten kula, med ett tunnt streck efter sig, och den slocknade snart alldeles plötsligt, precis som en vanlig lysande raketstjärna brukar slockna och upplösas i intet. Jag gjorde just den reflektionen, att det var som en raket och säkerligen ej kunde vara en meteor.

Om det plötsliga försvinnandet kanske kunde bero på annat än avslocknande vet jag ej, men det är tänkbart, att raketen längre fram i sin bana gick så att den plötsligt blev skymd, av en höjd eller något föremål. Kanske det enligt min observation klarare skenet hos raketen på slutet kunde bero på att man nu såg raketen helt bakifrån och in i någon förbränningskammare.

Uppsala den 14/8 1946.

C. H. Hermodsson

En fjärde deltagare i motorbåtsfärden observerade ej föremålet från början men iakttog följande:

Det såg ut som en raket som exploderade, och några delar slocknade och föllo ner eller försvunno medan en återstående klar stjärna for framåt och sedan även slocknade.

F. L.